

Капсули «Будесонід» є стероїдним протизапальним препаратом, який може бути ефективним у лікуванні запальних проявів хвороби Крона. Капсульна форма забезпечує поступове вивільнення препарату в кишечнику, зменшуючи системні побічні ефекти.

Антибіотики можуть бути прописані у випадках, коли інфекція грає роль у загостренні хвороби Крона. Капсульна форма антибіотиків може бути корисною для досягнення концентрації препарату в кишечнику.

Деякі імуномодулятори, такі як «Азатіоприн» або «Метотрексат», можуть бути призначені для лікування хвороби Крона. Капсульна форма дозволяє забезпечити стабільний рівень препарату в організмі пацієнта.

Висновки. Лікування хвороби Крона – це комплексний процес, який вимагає індивідуального підходу до кожного пацієнта з урахуванням особливостей хвороби, її тяжкості та супутніх ускладнень. Початок лікування зазвичай розпочинається з консультації з гастроентерологом, де проводиться діагностика та визначається оптимальний план терапії. Це може включати медикаментозну терапію, дієтотерапію, зміни у способі життя та, у важких випадках, хірургічне втручання. Фармакотерапія спрямована на зменшення запалення, контроль симптомів та підтримку ремісії для поліпшення якості життя пацієнтів з хворобою Крона.

РОЛЬ АНТИКРИЗОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ СУЧАСНИМИ ФАРМАЦЕВТИЧНИМИ ОРГАНІЗАЦІЯМИ

Харченко Д. С., Сагайдак-Нікітюк Р. В., Нікітюк В.Г.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

Вступ. В умовах ринкової економіки відбувається жорстка конкуренція між суб'єктами фармацевтичного ринку, їх поділ, об'єднання, укрупнення та ліквідації. Крім того, вітчизняна нормативно-правова база не забезпечує стабільність ринкових відносин. Це і зумовлює пошук перспективних методів управління фармацевтичними організаціями в умовах кризи.

Мета дослідження: теоретичне обґрунтування актуальності антикризового управління фармацевтичною організацією.

Методи дослідження: методи узагальнення, аналізу та синтезу.

Основні результати. Антикризовий менеджмент є необхідним інструментом для сучасних фармацевтичних організацій у контексті швидко змінюваних економічних та соціальних умов. Ця галузь управління виникла від потреби в ефективному вирішенні кризових ситуацій та захисту організацій від негативних впливів зовнішнього оточення.

Під антикризовим управлінням доцільно розуміти управління фінансово-господарською діяльністю фармацевтичної організації на етапі появи або встановлення її неплатоспроможності за допомогою різних інструментів та проведення заходів щодо виходу з кризового стану, що формується під впливом чинників зовнішнього та внутрішнього середовища.

Антикризовий менеджмент в системі управління сучасними фармацевтичними організаціями передбачає чотири основних напрямки:

- профілактика кризових ситуацій (антикризовий менеджмент спрямований на забезпечення стійкості фармацевтичної організації до можливих кризових ситуацій та включає аналіз ризиків, розробку стратегій та прийняття запобіжних заходів для уникнення криз);
- реагування на кризові ситуації (антикризовий менеджмент забезпечує ефективну реакцію на кризові ситуації шляхом швидкого прийняття рішень, мобілізації ресурсів та організації антикризового управління фармацевтичною організацією);
- відновлення фармацевтичної організації після кризи (після кризової ситуації антикризовий менеджмент спрямований на відновлення діяльності фармацевтичної організації та її репутації, а саме на відновлення бізнес-процесів, взаємовідносин зі зацікавленими сторонами та довіри споживачів);
- управління ризиками (антикризовий менеджмент включає в себе постійне управління ризиками, адаптацію до змін, які відбуваються у зовнішньому середовищі та запобігання виникненню нових кризових ситуацій).

Висновки. Отже, підводячи підсумки, можна зробити висновки, що антикризовий менеджмент виявляється ключовим елементом управління сучасними фармацевтичними організаціями, оскільки дозволяє їм ефективно реагувати на негативні впливи зовнішнього середовища та забезпечувати стабільність і стійкість у складних умовах.

АНАЛІЗ РИНКУ УКРАЇНИ АНТИГІСТАМІННИХ ЗАСОБІВ

Сергієнко Т. В., Сагайдак-Нікітюк Р. В.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

Вступ. Алергія – це хронічне захворювання, яке характеризується неадекватною реакцією організму на доволі безпечні речовини. Вона виникає при повторному контакті з подразнюючим елементом, за умови порушення імунної системи. Реакція на алерген з кожним разом стає більш вираженою. У сучасному світі кількість алергенів і вразливих до них людей збільшується кожен день. Деякі вчені та лікарі називають це «епідемією 21 століття». За даними ВООЗ кожна десята людина має алергію. Симптоми проявляються по різному, в залежності від особливостей людини, типу і введення алергену, а список можливих алергенів є дуже великим. Можна зазначити, що частіше всього алергічні реакції розвиваються на пилок рослин, лусочки шкіри тварин, латекс, золото, пеніцилін, горіхи, отруту комах, парфуми, фрукти й фекалії домашніх кліщів.

Отже, це захворювання є досить популярним, виникає у великому масиві людей внаслідок зростання кількості подразнюючих чинників та задля комфортного життя хворих вимагає належної фармакотерапії, а саме застосування антигістамінних препаратів.